

Den v Janských Lázních

Pardubice

Datum: sobota 20. dubna 2013

Jízdní řád:

T A M	Pardubice	7.05 (R 982)	Z P Ě T	<i>autobus linky 690335</i>			
	Pardubice-Rosice n. L.	7.09		Janské Lázně kolonáda	14.51	16.51	
	Dvůr Králové n. Lab.	7.59		Dvůr Králové nad Labem	15.53	17.53	
	<i>dále autobus linky 690335</i>			<i>dále vlak</i>			
	Dvůr Králové n. Lab.	8.03		Dvůr Králové nad Labem	16.00 (R 991)	18.00 (R 993)	
	Janské Lázně kolonáda	9.03		Pardubice-Rosice n. L.	16.52	18.52	
			Pardubice hl. n.	16.56	18.56		

Pozn.: Autobusová linka navazuje ve Dvoře Králové na příjezdy a odjezdy vlaků, proto začíná i končí u železniční stanice.

Jízdné:

Všechny spoje patří do sítě IDS IREDO, proto je výhodná **síťová jednodenní jízdenka IREDO za 160 Kč** (takto je to třeba říci při nákupu!!!), se kterou lze absolvovat libovolný počet jízd.

Skupina do počtu 5 osob – maximálně 2 dospělé (místo dítěte lze přepravovat psa), si může zakoupit **jednodenní skupinovou síťovou jízdenku IREDO za 260 Kč**.

Při nákupu těchto jízdenek nelze požadovat slevy ČD typu IN karta apod.

Jízdné ČD Pardubice – Dvůr Králové

Obyčejné jednosměrné / zpáteční **79 Kč / 150 Kč**

IN 25, důchodci nad 70 let **59 Kč / 113 Kč**

skupinová jízdenka (max. pro 30 osob) – sleva z obyčejného jízdného

1. osoba **žádná**

2. osoba **40 %**

3. a každá další **50 %**

Jízdné autobus Dvůr Králové – Janské Lázně

Obyčejné jednosměrné **50 Kč**

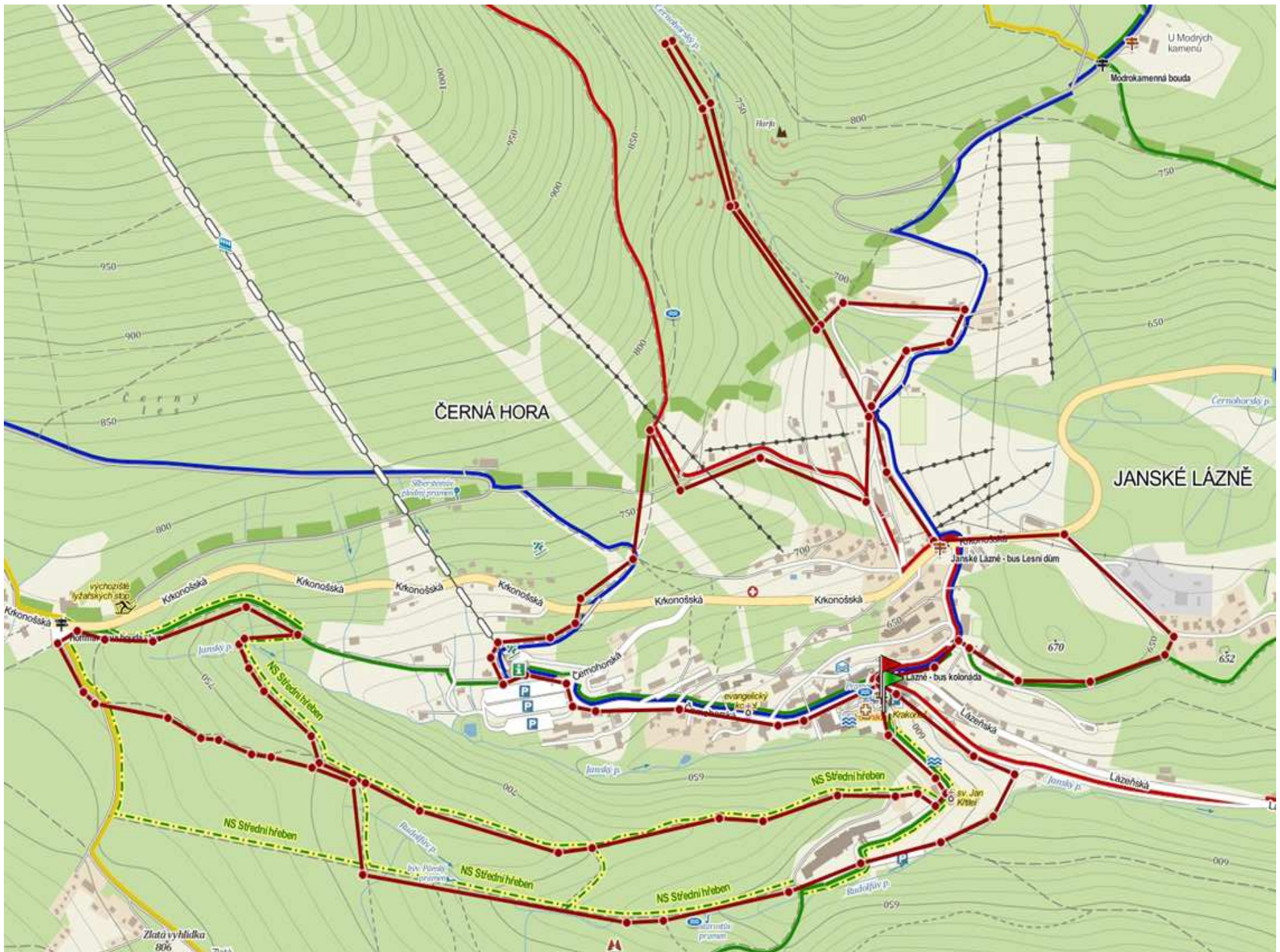
Trasa o délce cca 12 kilometrů je na mapě vyznačena červenou čarou s body začíná i končí na konečné stanici autobusu v centru Janských Lázní. Jedná se o trasu doporučenou vč. směru, která prochází po turistickém i místním značení, částečně i po cestách bez značení. Důležité průchozí body: kostel sv. Jana Křtitele, Hoffmanova bouda, Starostův pramen, dětská léčebna Vesna, evangelický kostel, dolní stanice kabinové lanovky, spodní část sjezdovky vč. lyžařského podjezdu, Těsný (Klauzový) důl, hotel Lesní dům, výtopna, bývalý lom, léčebna Janský Dvůr, kolonáda. V případě příznivých klimatických nebo časových podmínek lze výlet prodloužit např. o cestu na Modrokamennou boudu nebo tzv. Muchomůrku a zpět, je možné dojít také do Svobody nad Úpou.

Přijďte trochu netradičně pobejt pod Černou horu:

Miloš Kajzlík

KČT SLOVAN PARDUBICE

www.kct-slovan-pardubice.info

Turisticko-vlastivědný přehled:

JANSKÉ LÁZNĚ

Šimon Hüttl, trutnovský kronikář ze 16. století, zmiňuje jako datum objevu zdejšího teplého léčivého pramene 6. červen 1006 a jako objevitele Jana Hockova, zbrojnoše rytíře Albrechta z Trautenberku, proto je v názvu města „Janské“. Druhé tvrzení uvádí, že ho v témže století našli prospektoři při pátrání po nových nalezištích rud a vzácných kovů. Nejprve se pramen využíval k pohonu vodního kola, kterým se uváděl do činnosti hamr na železnou rudu.

První historický zápis o současném městě se nachází v zemských deskách z roku 1300, které ho uvádějí jako majetek rodu Silbersteinů. V důsledku bitvy na Bílé hoře byl jeho majetek zkonfiskován, novým vlastníkem se stal Albrecht z Valdštejna.

Poprvé se o používání termální vody k léčebným účelům píše až ve 14. století. Při svých cestách po Čechách v roce 1451 se v ní vykoupal také papežský legát Aeneus Silvius, pozdější papež Pius II., což zmínil i ve svých cestopisech. První lázeňské budovy byly postaveny v roce 1675 za Jana Adolfa Schwarzenberga, tehdejšího majitele vlčíckého panství, jehož součástí byly i Janské Lázně. Z jeho pověření napsal dr. Hettmayer učené pojednání o léčivých účincích pramene.

V historii města se významné postavení přikládá také nečekané návštěvě korunního prince Rudolfa Habsburského, následníka rakouského trůnu, kterou vykonal v roce 1876 při 10. výročí vítězné bitvy u Trutnova.

Jako samostatné existují Janské Lázně od roku 1867, statut města mají od roku 1965. V roce 1901 obec zakoupila všechna lázeňská zařízení. Po tomto kroku následoval její značný rozvoj: obec zřídila telefon, vodovod a elektrické osvětlení, stavěly se hotely, vily i penziony, začala pravidelná železniční doprava mezi Trutnovem a Svobodou nad Úpou.

Rok 1920, rok založení lázeňské akciové společnosti, představuje výrazný mezník v dějinách zdejšího lázeňství. Na základě nové analýzy Janského pramene, kterou provedli odborníci z USA, se změnilo dosavadní zaměření léčby. Zjistilo se totiž, že pramen má podobné chemické složení jako prameny ve Warm Springs ve státě Georgia úspěšně využívané k léčbě následků po obrně, především po dětské. Lázně začaly tuto léčebnou metodu používat v roce 1935 a brzy si díky tomu zajistily celosvětový ohlas v úspěšnosti léčby. Od roku 1980 mají děti k dispozici samostatnou velkou léčebnu Vesna, kde funguje i škola. Protože ji postavily italské firmy, jsou na základě mezivládních dohod i v současnosti častými pacienty Italové. Léčebné lázně mají doposud právní formu státního podniku.

Původní kabinová lanovka na vrchol Černé hory, jedna z prvních v Československu, byla zprovozněna v roce 1928; zbytky dolní stanice je možné stále vidět ve svahu za léčebnou Terra. Provoz současné lanovky byl zahájen v roce 1980. Moderní areál Obchodní akademie pro tělesně postižené poskytuje vzdělání od roku 1994.

Janské Lázně jsou také významné, především zimní sportovní středisko. V roce 1925 na zdejších svazích uspořádala Mezinárodní lyžařská federace první mezinárodní lyžařské závody, v roce 1937 se tady uskutečnila III. mezinárodní dělnická olympiáda.

Podrobnější informace jsou na městském webu www.janske-lazne.cz/cs.

Rudolfovo údolí – do roku 1876 název Thesengrund; současný název jako připomínka procházky prince Rudolfa Habsburského těmito místy v rámci návštěvy Janských Lázní; rok 1877 – vybudování promenádní cesty vč. svedení vyústění minerálních pramenů; Starostův (Exnerův) pramen – název podle starosty z doby prince Rudolfa, obnova v roce 1992; Pánský pramen – v souvislosti s výstavbou Vesny sveden pod zem, původně kamenná pyramida s kašnou s několika tryskami, název podle lidové tradice mluvící o zvyšování potence při jeho pití, vzhledem k okolnímu intimnímu prostředí nazýván také pramenem lásky.

Těsný (Klauzový) důl – romantické údolí mezi Černou a Světlou horou, jedno z nejkrásnějších v Krkonoších, s nedávno opraveným zhruba 0,5 km dlouhým turistickým chodníkem podél divokých kaskád Černohorského potoka napájeného z Černohorského rašeliniště; výletní cesta (původně snad jezdecký chodník) zřízená v roce 1885 z popudu hraběnky Aloisie Czernin-Morzinové z maršovského panství; Luisina cesta z roku 1910 v nejatraktivnější spodní části – při budování provedeny nutné úpravy koryta potoka a vybudována řada umělých

prahů; po sesuvech terénu a zpusnutí chodníku po II. světové válce nepoškozeny pouze dva kamenné jezy vybudované italskými kameníky při regulaci zdejších bystřin po ničivé povodni v roce 1897; údolí častým námětem pro fotografie krásy krkonošské přírody; název Klauzový důl podle přehrady (klauzy) na splavování vytěženého dřeva do Úpy pomocí dřevěných žlabů.

